

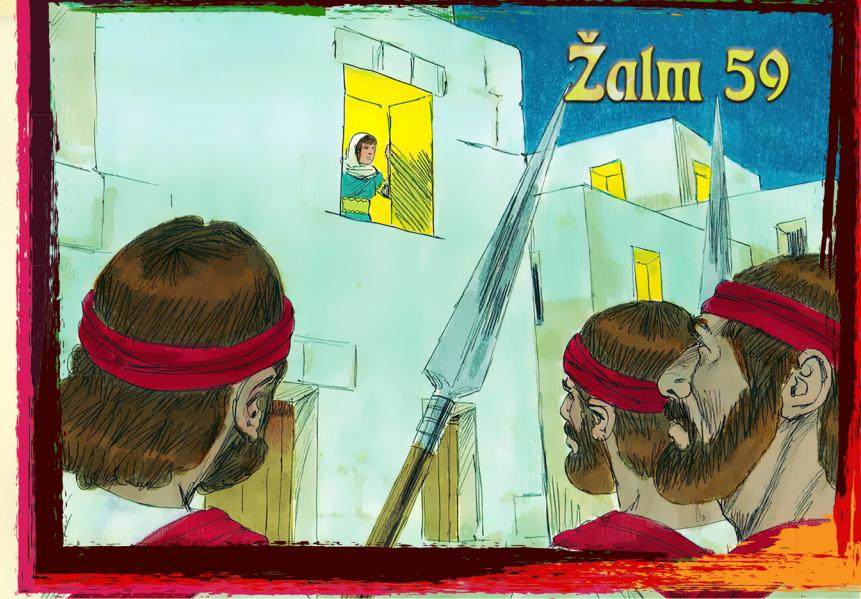
Vysvobod' mě od mých nepřátel,
můj Bože, bud' mi hradem proti
útočníkům. Vysvobod' mě od těch, kdo
páchají ničemnosti, zachraň mě před
těmi, kdo prolévají krev. Hle,
jak násťrahy mi strojí, mocní sročují se
proti mně, ne snad pro nevěrnost nebo
můj hřich, Hsopodine, sbíhají se, aby
zakročili, ne však kvůli nepravosti.

Vzbud' se, pojď mi vstříc a pohled'! Hsopodine, Bože zástupů, ty jsi Bůh Izraele.
Prociň a ztrestej všechny pronárody, neměj slítování s nikým, kdo by věrolomně
páchal ničemnosti. K večeru se navracejí,
skučí jako psi a pobíhají kolem města.

Hle, co chrlí jejich ústa! Mezi jejich rty jsou
meče, že prý: "Kdo to slyší?"

Ty se jím však, Hsopodine, směješ, všechny
pronárody jsou ti k smíchu.

Moje sílo, budu se tě držet! Bůh je přece
hrad můj nedobytný. Bůh můj milosrdný jde
přede mnou, Bůh mi dá, že spařím pád těch,
kdo proti mně sočí. Jen je nepobíjej,
aby můj lid nezapomněl; rozezeň je mocí svou a sraz je, ty jsi náš štít, Panovníku!
Hřichem svých úst, slovem svých rtů, vlastní pýchou ať jsou polapeni za
kletbu a za lež, které vyřkli. Skoncuj v rozhořčení, skoncuj s nimi, ať poznají,
že Bůh vládne v Jakobovi i v dálavách země!

K večeru se navracejí, skučí jako psi
a pobíhají kolem města. Za potravou sem a
tam se honí, když se nenasytí, zůstávají
přes noc. Jen však budu zpívat o tvé síle,
nad tvým milosrdensvím hned zrána budu
plesat. Vždyť ses mi stal nedobytným hradem,
útočištěm v den soužení mého. Moje sílo,
o tobě chci žalmy zpívat. Bůh je přece hrad
můj nedobytný, Bůh můj milosrdný.